

PRINCEZNA V ZAJETÍ

autor: Kateřina Lužná

Krabafuci, neprskej mi tady, před chvílí jsem zametala. Zase kýchneš a chytanou peřiny. Radši rozfoukej oheň pod polívkou, ale opatrně, ať zase nelítají saze po celé jeskyni. Hodný drak. Chceš plcha? Schválně, jestlipak ho chytíš za letu? Hop! Ne, teď tě nemůžu drbat na hřbetě, musím dopsat ten list. Já tě vidím! Necháš ty prašivky! Ty máš až po obědě. A neplivej do ohniště, polívka se rychleji vařit nebude, leda překypí. Že tě plácnu! Ale to víš, že ne. Jsi můj zubatý miláček, můj zachránce. U tebe je mi krásně! Co mi tu chybí? Strojít do hedvábí se nepotřebuju, leda bys ho podpálil, vid', ty prskavko, postel jsi mi přinesl i s peřinami, kolem lesy, skály, potůčky... A hlavně svatý klid.

Král nekrál, princezna neprincezna, ať si tatínek nemyslí. Když je něčeho moc, tak je toho příliš. Nejdřív mě zavře do zámku jak cvrčka do krabičky, pak mi pověsí na paty tu protivnou dvorní škatuli Eulálii, co pořád drněla jak hrací strojek: S dovolením, nezapomeňte si rukavičky, Jasnosti! S dovolením, máte skvrnu na střevíčku, Jasnosti! S dovolením, není vhodné se smáti tak hlasitě, Jasnosti! No ale když mi začali vodit ženichy, Krabafuci, to byla poslední kapka. Co, zase někdo? Počkej, já se podívám. No ano, a hned dva najednou. To je zase panoptikum! Ten s červeným praporem je princ Lukrecián, Krabafuci. Není zlý, ale ze všech trumberů trumberovatých ten nejtrumberovatější. Jediné, čemu rozumí, je jídlo. Kdyby nebyl princ, byl by výborný kuchař, takhle má smůlu. Že se vůbec našel kuň, co ho unese... A jak ho na něj dostali? Ti snad museli mít lešení. Krabafuci, Lukreciána nežrat, jen trochu postrašit a pustit. Ale jo, po louce ho prohnat můžeš, to mu jenom prospěje.

Ten se zeleným praporem, co má na přilbici rohy jako stračena, je vévoda Hildebrant. Zloduch, surovec, tyran, a nelida. Své poddané dře na kůži a stejně má pořád málo. Co chvíli vyjede na nějakou výpravu za slávou, jak tomu říká, a kam přijede, krade jako straka. Toho klidně spolkní, Krabafuci, celé jeho zemi se jenom uleví. Já si zatím dopíšu ten list. Kde jsem to skončila? Aha. Takoví nápadníci nejsou podle mého gusta, tatínku. Víš, že mám ráda Honzu, a nikoho jiného si nevezmu. Dokud nám svatbu nepovolíš, zůstanu v dračí jeskyni. A klidně si sem dál pošleš ty své urozené nemrcouchy, dobře víš, že kolik šlechty ti Krabafuc sežere, je mi úplně jedno. Tvá milující dcera Kordélie.

Hotovo, Krabafuci? Cos mi to přinesl? Jé, chochol. Děkuju, ten se hodí, budu mít čím ometat pavučiny. Pochutnal sis? Moc ne, vid'? Já si říkala, že Helebrant bude hrozně žlučovitý. Pojď si spravit chuť, polívka už je hotová. Až se najíme, poletíš na zámek. Nebrblej! Donesíš tatínkovi psaní. A poletíš opatrně, žádné strašení dětí nebo plašení stád! Nanejvýš můžeš bafnout na Eulálii. Hodný drak. Chceš ještě plcha, ty můj hrdino?